

er Noget, der deteriorerer Interessenterne. Naar den ærede Rigsdagsmand saa stærkt udtalte sig mod de Byrder, der lægges paa Medborgere, saa maa jeg tilstaae, at jeg ikke ret kan fatte det Argument for hans Opposition, som han hentede fra Grundlovens § 87 om Expropriation; thi jeg troer dog, at man i Almindelighed med Hensyn til Expropriation bør antage, at det kun er Eiendoms-gjenstande, der kunne exproprieres, og jeg troer, at Grundlovens § 87 kun handler om egentlige Eiendoms-gjenstande, saa at Liden ikke kan komme ind under dens Bestemmelse; thi Liden kan ikke i den Forstand kaldes en Eiendoms-gjenstand, uagtet jeg gjerne skal indrømme, at den ganske vist har sin store Værdi, og at Personerne maae have deres frie Raadighed derover. Jeg maa imidlertid gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at dette ikke er Noget, som blot er indført i Lovgivningen med Hensyn til denne Assuranceforening, men det er ogsaa anvendt i mange andre Retninger. Førte den ærede Rigsdagsmand f. Ex. Proces med sin Nabo om en eller anden Gjenstand, og Retten siger, at den Skadeserstatning, den Gne skal give den Anden, eller den Foranstaltning, som den Gne efter den Andens Baaftand skal udføre, skal bedømmes af uvillige Mænd, saa er enhver Statsborger, som Retten udmelder, pligtig til, for en meget lav Betaling, at afholde en saadan Syns- eller Skjønnsforretning, og jeg veed dog virkelig ikke, om den ærede Rigsdagsmands Proces med sin Nabo om et Plankeværk eller en Kendesteen er Noget, der mere vedrører Almeenvellet end denne Brandforsikringsanstalt. Man maa ikke blot tage Udtrykket „Almeenvellet“ i § 87 i den Forstand, at ethvert saadant enkelt Anliggende skal vedrøre den store Almeenhed, men det maa ogsaa tages i den Forstand, at det omfatter saadanne Forhold, som i det ganske enkelte Tilfælde vel kun vedrøre en Enkelt, men at det dog er i det Almenes Interesse, at dette eller hiint i det enkelte Tilfælde kan skee, og saadanne Ombud kunne træffe alle Statsborgere til forskjellig Tid og paa forskjellig Maade. Jeg troer derfor virkelig ikke, at de Ulemper, som den ærede Rigsdagsmand nævnte, og det Skræmmebillede, han i saa Henseende søgte at opstille med Hensyn til, at

man ikke saaledes skal bebyrde Statsborgerne med Forretninger til denne Indretnings Fordeel, have en saa stor Betydning. Der er en Ting, som jeg troer dog i alt Fald kunde afvende denne Frygt for saaledes at paalægge Medborgere Byrder, og det er nemlig den, at der maaskee kunde foretages den Forandring i Loven, at disse Taxationsmænd, som Sogneforstanderstaberne og Amtsraadene skulle udnævne, bleye at vælge blandt dem, der havde afsuret i Foreningen; thi den ærede Rigsdagsmand maa dog erkjende, at det er Noget, man maa være berettiget til at gjøre i Foreningens Navn.

Naar den ærede Rigsdagsmand ogsaa ansaae det for en Ulempe, at der er paalagt Amtsraadene og navnlig Amtmændene Forretninger til Brandforsikrings Fremme, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at disse Forretninger kun medtage meget liden Tid og ikke medføre stort Besvær. Hvad Sogneforstanderstaberne angaaer, da maa jeg bemærke, at disse Forretninger jo ikke først paalægges dem ved denne Lov, men at allerede tidligere Lovbestemmelser og navnlig Loven af 1841 har paalagt dem Forpligtelser i saa Henseende. Imidlertid er jeg, som sagt, i Hovedsagen enig med den ærede Rigsdagsmand i, at denne Anstalt i det Væsentlige er privat, samt at det er ønskeligt, at den ogsaa udvikles til at blive det, og jeg troer, at dette hensigtsmæssigt skeer ved, at man vedtager det Endringsforslag, som er stillet af Udvalgets Fleertal om Oprettelsen af et Repræsentantskab, og ved, at man giver det en Raadighed over Tarifen paa Kongens Approbation. Den ærede Rigsdagsmand meente, at der derved vilde fremkomme det ganske Beshydelige, at man ikke vidste, hvad der var Statuter og hvad der var Lov, men jeg skal bringe i Erindring, at vi her i Landet have ét Brandforsikringsinstitut for Bygninger, der i alt Væsentligt er stillet paa samme Maade; det er nemlig Brandforsikringsforeningen for Bygninger i Kjøbenhavn, hvor der er saataldte commiterede Interessenter. De enkelte Interessenter have nemlig ikke selv Stemme ved Afgjørelsen af Foreningens Anliggender, men de udnævne